

ای بندگان من

شما اشجار رضوان منید باید به اثمار بدیعه منیعه ظاهر شوید تا خود و دیگران از شما منتفع شوند لذا بر کل لازم که به صنایع و اکتساب مشغول گردند. این است اسباب غنا یا اولی الالباب و انّ الامور مُعَلَّقَه بِاَسْبَابِهَا وَ فَضْلُ اللَّهِ يُغْنِيكُمْ بِهَا وَ اشجار بی ثمار لایق نار بوده و خواهد بود.

موضوع: علوم و فنون

۱. مناجات شروع

۲. لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۳. نص شماره ۱۱ از حضرت عبدالبهاء

۴. نص شماره ۲ از حضرت ولی امرالله

تنفس کوتاه

۵. برنامه نونهالان و نوجوانان

۶. نصوص مبارکه

۷. ظهور علوم

۸. انقطاع و اشتغال

۹. حکایت

۱۰. شور و پیشنهاد

۱۱. تنفس و پذیرایی

۱۲. مناجات خاتمه

۱- مناجات شروع

هو الله

ای خداوند مهربان بصیرتها را روشن کن کوشها را شنوا نما دلهای مرده را زنده کن نفوس خواب را بیدار نما خداوندا ما را از هر قیدی آزاد فرما و به جهان نامحدود خویش دلالت کن خداوندا عنایتی فرما که تو را بشناسیم و عاشق جمال تو باشیم جوای شمس حقیقت باشیم از هر افقی طالع شود ، طالب راحه طیبه باشیم از هر گلی انتشار یابد خداوندا ما را از عالم محدود نجات ده و به جهان نامحدود خویش رسان تا در سبیل تو سلوک نمائیم و مشاهده جمال و کمال تو کنیم توئی بخشنده توئی مهربان توئی قادر و توانا . ع ع
مجموعه مناجات حضرت عبدالبها - چاپ آلمان

۲- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

بواسطه جناب یونس خان جناب آقا علی علیه بهاءالله الابهی

هو الله

ای بنده حق بدایع صنایع در این دور ، جامع از عبادت جمال لامع شمرده گشته ملاحظه فرما که چه عنایت است و چه موهبت که صنعت عبادت است . پیشینیان گمان مینمودند که صنعت غفلت است بلکه آفت است و مانع از قرب حضرت احدیت . حال ملاحظه فرما که رحمت کبری و موهبت عظمی چگونه جحیم را جنت نعیم کرد و گلخن ظلمانی را گلشن نورانی نمود اهل صنعت باید در هر دم صد هزار شکرانیت بعتبه مقدسه اظهار دارند و در صنایع خویش نهایت همت و دقت را مجری نمایند تا ابدع صنعت در نهایت لطافت و ظرافت در معرض عمومی عالم جلوه نماید و علیک التحیه و الثنا.

نص شماره ۱

حضرت عبدالبهاء میفرمایند ، قوله الجلیل :

در این دور بدیع بعد از عرفان حق منیع ، اعظم فضائل عالم انسانی ، تحصیل علوم و فنون مادی و ادبی است لهذا باید احبای الهی در تحصیل سعی بلیغ نمایند. ولی اس اعظم تحصیل ، تحصیل اخلاق است.

گلزار تعالیم بهایی - ص ۲۲۲

نص شماره ۲

حضرت ولی امرالله میفرمایند ، قوله المتین :

در هر قریه و قصبه و بلده ای از کافه ایالات و ولایات ، تمهیدات اولیه از برای تأسیس معاهد علمیه و ادبیه و دینیہ مجری گردد و اطفال بهایی من دون استثناء مبادی قرائت و کتابت را بیاموزند و به آداب و رسوم و شعائر و احکام منصوصه کتاب الله مأنوس و آشنا گردند و در علوم و مبادی و فنون عصریه و اخلاق حمیده زکیه و آداب و شعائر بهائیه چنان ممتاز از سایرین گردند که عموم طوائف از اسلام و زردشتی و مسیحی و کلیمی و طبیعی اطفال خویش را به طیب خاطر و رغبت تمام در آن معاهد عالیہ بهائیه گذارند و به دست مربیان بهایی سپارند .

گلزار تعالیم بهایی - ص ۲۲۵

۶. نصوص مبارکه

حضرت عبدالبهاء می فرمایند، قوله العزیز:

شایسته چنان است که جمیع صنعتگران جهان در هر آن ... نهایت جهد خود را مبذول دارند و ساعیانہ حِرَف و فنون خود را پیگیری نمایند تا تلاشهای ایشان سبب تولید چیزی شود که حدِ اعلاّی جمال و کمال را در انظارِ عالمیان ظاهر و عیان سازد .

راهنمای فضائل - ص ۱۹۵

و نیز میفرمایند، قوله الجمیل :

ای بنده الهی ، شکایت از عدم اتقان در صنایع متعدده نموده بودید ، تعدّد صنایع ، سبب تفریق حواس است . به یکی از این صنعت ها ، اهتمام کلی نما و جهد و کوشش کن تا اتقان نمایی . این بهتر از آن است که صنایع متعدده همه ناقص ماند .

امر و خلق - ج ۲ ص ۳۰۷

۷. ظهور علوم

حضرت عبدالبهاء جل ثنائه میفرمایند، قوله الاحلی :

نیریز، جناب میرزا آقاخان علیه بهاء الله الابهی ، هو الله

ای متوجه به ملکوت ابهی از عدم مجال به جواب مختصر قناعت نما. مقصود از عبارت حدیث حرف ملفوف نیست مقصود اینست که آنچه در قرون اولی از فضائل عالم انسانی بحیث ظهور پیوست و در عرصه شهود جلوه نمود از علوم و فنون و مخترعات و اکتشافات و مشروعات و اسرار کائنات و حقایق موجودات، کل بمنزله دو حرفست. اما آنچه بعد از ظهور قائم ظاهر خواهد شد از اسرار عالم و حقایق اشیاء و صنایع و بدایع و معلومات عالم انسانی و سر مکنون و رمز مصون بمنزله بیست و پنج حرف. چنانچه ملاحظه می نمایی که بعد از ظهور قائم چه امور عظیمه حاصل شده است که جمیع آنچه در سابق معلومات انسانی بود مقابلی با یکی از آن نمی نماید. در مادیات ملاحظه کن که عنوان روحانیات است مثلاً جمیع اختراعات عالم انسانی و اکتشافات مادی در قرون اولی مقابلی به یک قوه تلغرافی، فنو غرافی، فتو غرافی، تلفون، کهربایی و مخبره بدون وسایط سیم نمی کند و قس علی ذلک و علیک البهء الابهی عبدالبهء عباس

و در لوح میرزا تقی خان قمی نازل قوله الاحلی :

اما حدیث وارد که در ایام سابق دو حرف صادر ولی در ایام قائم جمیع حروف دیگر ظاهر گردد مقصود اینست که آنچه از آثار و علوم و احکام و قانون و بدایع و صنایع و کمالات عالم انسانی در ایام سابق ظاهر شده بمنزله دو حرف بوده ولی در این ظهور بدیع و بروز کنز منیع، کمالات و فضائل عالم انسانی و علوم و فنون نامتناهی بدرجه ای رسد که بمثابه جمیع حروف دیگر باشد یعنی این دور بدیع از دوره های سابق اینقدر امتیاز و فرق دارد. چنانچه ملاحظه می نمایید که هنوز قرن اول است در این مدت قلیله چقدر اسرار کائنات از حیث غیب به عالم شهود آمده چه سیرهای مکنون و رمزهای مصون که در غیب امکان بوده ظاهر شده و چه اکتشافها از اسرار و حقایق اشیاء تحقق یافته و چه صنایع و بدایع جلوه نموده دیگر ملاحظه نما که من بعد چه خواهد شد. باش تا صبح دولتش بدمد این همه از نتایج سحر است. انتهی.

مائده آسمانی ج ۲ - صص ۸ و ۹

۸. انقطاع و اشتغال

در جواب سوال از انقطاع و اشتغال بکسب و کار در سفرنامه جلد اول مسطور است :

در آخر مجلس شخصی پرسید که با وجودی که امر به انقطاع از دنیا در الواح الهیه نازل چگونه است که بر نفسی کسب و صنعتی فرض شده است . آیا این دو ضد نیست ؟ فرمودند در امر بهاءالله بر هر نفسی اشتغال به صنعت و کسی فرض است مثلاً من حصیر بافی می دانم و شما صنعت دیگر این عین عبادت است اگر با نهایت صداقت و امانت باشد و این سبب ترقی است اما با وجود مشغولیت اگر قلب تقید و تعلقی به این دنیا نداشته باشد و از حوادث متألم نگردد، نه با ثروت عالم از خدمت نوع انسان ممنوع ماند و نه از فقر محزون شود این کمال انسانست و الا در حالت فقر اظهار کرم و با حال ضعف ادعای عدل نمودن قوی است آسان نه دلیل بر تربیت و تذکر و جود انسان .

مائده آسمانی ج ۲ - ص ۹۵

انتهی

۹. حکایت

میگویند در شهر کاشان استاد کار قالی بافی می زیسته که در فن قالی بافی زبانزد خاص و عام بوده و لی کمتر کارآموزی قادر به تحمل سخت گیریهای او در کار بوده و چه بسا از ده نفر کارآموزی که به او معرفی می شدند فقط یک نفر تحمل شرایط سخت و برخوردهای خشن او را داشته و بقیه در همان روزهای اول فرار را بر قرار ترجیح داده و از شاگردی او سر باز می زدند.

روزی ریش سفیدی به نزد او رفته و از وی علت این امر را جویا شد ، استاد کار در جواب گفت : قالی بافی کاری بس دقیق و ظریف است و در عین حال یک نوع هنر است لذا پویندگان این کار باید افرادی صبور ، دقیق ، منظم و در عین حال عاشق این هنر باشند تا بتوانند این فن را به نحو احسن فرا گیرند ، من برای اینکه آنها را محک بزخم و ببینم که آیا هنرجوی جدید فردی صبور ، دقیق و منظم و در عین حال عاشق این هنر هم هست یا نه روزهای اول امور را بر او سخت میگیرم ، اگر فرد مزبور واقعاً طالب فراگیری این فن و هنر باشد تحمل برخوردهای خشن مرا می نماید و با من همراه میشود و گرنه ترک این شغل می کند ، در صورت تحمل شرایط سخت در روزهای اول و نشان دادن پشتکار و صبوری ، من کم کم به او روی خوش نشان داده و با ملاطفت و مهربانی آنچه را که در توان دارم به او آموزش می دهم و از او فردی لایق و کاردان می سازم و گرنه او را به خیر ما را به سلامت .